

“ALLAH’IN TUZAĞI” (Enfal.30) NEDİR, ALLAH NASIL TUZAK KURUYOR?

Sayın Erdoğan’ın son günlerde sık sık tekrarladığı bir söz var, “onların tuzağı varsa Allahın da bir tuzağı vardır”! Aynı deyiş TRT’de yayınlanan “Diriliş-Ertuğrul” dizisinde de tekrarlanınca bu konuyu mercek altına almaya karar verdim.

Ancak, bu yazı daha önce yayınlanan bir çalışmanın¹ içinde, onun bir bölümü olarak yer aldığı için, yazıyı okumaya başladıktan sonra eğer “sistem”, “AB sistemi”, “sıfır noktası” vb.gibi bazı kavramları anlamakta zorluk çekerseniz hemen aşağıda linkini verdiğim çalışmaya dönerek oradan tamamlayıcı bilgileri alabilirsiniz.

İsterseniz önce Enfal Suresi’ni ve bu konuya ilişkin diğer Sureleri bir görelim. Alıntılar internette-Diyanet’in çevirisinden :

“Ve o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Ama onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) en hayırlısıdır”. (Enfal Suresi, 30)

„Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır“. (Ali İmran Suresi, 54)

„Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır“. (İbrahim Suresi, 46)

„Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk“. (Neml Suresi, 50)

Sistem gerçekliğinin esasları²..

Bu evrende yer alan bütün nesnelere-varlıklar- bir sistem olarak ele alındıkları zaman, bunları, kendi içlerinde A ve B gibi iki temel fonksiyonel parçadan oluşan bir bütün-bir bilgi işlem sistemi- olarak düşünebiliriz. Her durumda, sistemin dominant (egemen, belirleyici) kutbu olan A, dışardan gelen etkiyi-informasyonu- sistemin içinde A ve B arasındaki ilişkilerle kayıt altında tutulan bilgiyle değerlendirip işleyerek buna karşı sistemin vereceği cevaba ilişkin bir reaksiyon modeli oluştururken, B de, A’nın hazırlayıp kendisine ilettiği bu reaksiyon modelini gerçekleştiren sistemin „motor“ unsuru olarak bir işleve sahip olur. (Buradaki A ve B rasgele seçilen sembollerdir)..

Her durumda (bütün sistemlerde, A ve B arasındaki ilişkilerin, etkileşmelerin belirli bir andaki denge haline bir “**durum**” diyoruz) AB sisteminin dominant kutbu olan A, mevcut durumu-statükoyu- temsil eden unsur olduğu için, sistem dışardan gelen etkiyi-informasyonu değerlendirip işleyerek bir üst seviyeye çıkmaya çalışırken o (yani A) buna engel olmaya çalışır.

Bunun nedenini daha önce şöyle açıklamıştık³:

Bir AB sisteminde dışardan gelen hammaddeyi A’nın hazırladığı üretim planına göre işleyerek onu bir ürün haline getirmeye çalışan B -sistemin motor unsuru-, bu işi yaparken, ürünün oluşmasında doğurgan bir anne-ana rahmi- rolünü de oynamış

¹ <http://www.aktolga.de/m37.pdf>

² <http://www.aktolga.de/t4.pdf>

³ (a.g.e)

olacağı için, her ürün (çıktı-output), son tahlilde, babasının A, annesinin B olduğu bir çocuk-bir sentez olarak ortaya çıkar!

Bir fabrikada çalışan işçileri düşününüz: Burada işçiler, işveren ve onun görevlendirdiği kişiler-mühendisler vs.-tarafından hazırlanan üretim planını hayata geçiren sistemin motor güç unsurlarıdır. Aynen tek bir hücrenin içinde yer alan o işçi proteinler gibi, onlar da ellerindeki üretim planına göre hammaddeyi işleyerek onu ürün haline getirmeye çalışırlar! Ama hepsi bu kadar değil; onlar-yani işçiler- süreç içinde ürünle bütünleştikleri için, yaratırken kendilerini de yeniden üretmiş-yaratmış olurlar. Ürün onlar için sanki ana rahminde büyüttükleri-oluşturdukları kendi çocukları haline gelir. Ve bu şekilde, üretim sürecinin her adımında, aslında sistemin kollektif ürünü olan o çocuk işçilerin ana rahminde biraz daha büyür-gelişir. Ve sonuçta onlar, tıpkı bir anneyle çocuğu arasındaki ilişki gibi birbirleriyle bütünleşmiş olarak her seferinde yeniden doğarlar. Yani, üretim faaliyeti sona eripte ürün ortaya çıktığı an, işçiler de onunla birlikte aynı “duruma” çıkmış-ürünle birlikte onlar da kendilerini üretmiş olurlar!.

Ama, üretim planını hazırlayan-hazırlatan- sistemin dominant kutbu (A) için durum böyle değildir!. O, mevcut sistemin temsilcisi olarak varlığını ürettiğinden, sonuçta elde edilen ürüne de varolan sistemin içinde sahip çıkmak ister. Yani o, kendi varoluş fonksiyonu -koşulu- gereği ürünle birlikte bir üst denge durumuna çıktığını göremez-kabul edemez. Kendi ataleti -varoluş koşulları- mevcut durumu koruma görevi buna engel olur. Motor gücün ürünle birlikte, onu yaratırken kendiliğinden bir üst denge durumuna çıkma yeteneği onda yoktur.

İşte bu yüzdendir ki, üretim süreci mevcut denge halinin inkârı süreci olduğu kadar, aynı zamanda, ürünün oluşmasına paralel olarak, yeni bir denge durumunun eskinin içinde oluşması sürecidir de.

Peki “tuzak” neresinde bunun?

Dikkat ederseniz aslında A, yani sistemin dominant unsuru açıyor inkârın (kendi kendine kurduğu tuzağın!!) kapısını! Çünkü, sisteme dışardan gelen madde-enerjiyi-informasyonu sistem adına içeriye buyur eden (alan) o! Sistemin sahip olduğu bilgiyi kullanarak onu değerlendiren ve bir üretim modelini (hammaddenin nasıl işleneceğini) hazırlayarak gerçekleştirmesi için bunu sistemin motor gücüne ileten de o (alın işte size, A ‘nın kendi kendine kurduğu tuzağın nasıl organize olduğunu!!).. B, yani motor unsur ise sadece bu üretim planını gerçekleştiriyor o kadar (yani, B ‘nin yaptığı, sadece, A ‘nın, üretim faaliyetini başlatarak kendi kendine kurduğu tuzağın ipini çekerek onu hayata geçirmek oluyor!!). Yani, A, önce kendini asacak ipi B’ye üretiyor(!);bu şekilde kendi kendine tuzağı gene kendisi kuruyor; sonra B’de bu ipi çekerek onun başlattığı inkâr sürecini gerçekleştiriyor!. Ama tabi, “ava giden avlanır” hesabı, bunu yaparken o, yani B, kaçınılmaz bir şekilde, kendini de inkâr etmiş olacağı için, bu anlamda, ürünü yaratmakla aslında A ve B elbirliğiyle kendi kurdukları tuzağa(!) yakalanarak ortaya çıkan ürünün-sentezin varlığında yok olmaktadır!.Ne güzel değil mi!! „Allah’ın tuzağı“ denilen olay evrensel varoluşun bu amansız diyalektikidir işte!. Yoksa Allah öyle bir fareyi yakalar gibi falan tuzak kurmuyor!! Olayı bu şekilde anlamak onu-Allah’ı kendi nefsinle kıyaslamaktır!..

O halde, diyalektik anlamda kendini “inkâr” süreci, “ava giden avlanır” misali kendi elinle kendine karşı gönüllü olarak kurduğun bir “tuzak” oyunundan başka birşey değildir!!.. Öyle amansız bir “tuzak”ki bu, hiçbir zaman ne onun bir tuzak olduğunu anlayabiliyorsun, ne de ondan kaçıp kurtulmak mümkün; çünkü, bu senin varoluş sürecin, ve de sen mecbursun buna!

Ama A bunu kabul etmek istemez tabi; çünkü varolan “düzen” onun egemenliğine dayanan bir düzendir ve de o memnundur bundan! İşte A ile B arasındaki “zıtlığın”- “çelişkinin” kaynağı tam bu noktada ortaya çıkıyor. B, kolayca, ürünle birlikte kendini de yeniden üreterek onunla aynı “duruma” ulaştığı halde (B’ durumuna geçtiği halde), A, A’ haline gelmeyi, B’ ile yeni bir A’B’ ilişkisi içinde kendini yeniden üretmeyi kabul edemiyor!.

İşte bu süreç (yani kendi kendini üretim süreci) daha AB sisteminin o ilk oluşma “anından” itibaren başlayan bir süreç olduğu içindir ki, AB’nin, ilk oluştuğu (varolduğu) andan itibaren, kendi içinde kendi zıttını (A’B’ olarak kendi inkarını) barındırarak varolduğunu söyleriz. “Sistem gerçekliği zıtların birliği ve mücadelesinden ibarettir” sözünün anlamı buradan gelir. Buradaki „birlikten“ ve „mücadeleden“ kasıt, her AB sisteminin, her an, kendi içinde bir A’B’ ile birlikte-ve onunla mücadele halinde varolmasıdır.

Ancak, her durumda, AB’yi A temsil ettiğinden, A’B’ de B nin ana rahminde geliştiğinden sürece mekanik olarak bakınca-görünüşe bakınca-bütün olup bitenler sanki A ile B arasındaki ilişkiye indirgenir ve denilir ki; her durumda A, mevcut sistemi temsil ederken, B de onun zıttı olarak onun “diyalektik devamı” olan başka bir sistemi temsil etmektedir!!. Sistem-üretici güçler geliştikçe, yeniyi temsil eden B, A ‘yı ve onun temsil ettiği sistemi yok ederek onu yerine kendisinin temsil ettiği sistemi egemen kılacaktır!!.

ŞU “TUZAK” MESELESİNDE HALÂ ANLAŞILMAYAN BİR YAN VAR MI?

Birinci “tuzak” (Enfal 30 Suresinde bahsi geçen, “düşmanların” kurduğu kaba tuzak) mevcut durumu muhafaza etmek isteyen A ile B arasındaki mücadeleye ilişkindir (bunun adı sınıf mücadelesidir); bu açık sanırım!. Bu durumda, varolan statükoyu-denge halini-muhafaza etmek isteyen A, elindeki bütün olanakları kullanarak B ‘yi bu işten vazgeçirmeye-onu engellemeye- çalışır. Ona bildiğimiz tuzaklardan kurar, onu teslim almaya, onun içindeki-mücadeleyi sürdürmek isteyen unsurları yok etmeye çalışır!..

Peki buna karşılık B ne yapar? O da tabi etkiye karşı tepki-ya da reaksiyon-mantığıyla elindeki olanakları kullanarak mücadele eder..

Ama bütün bunların yanı sıra-bu arada- bir de “Allah’ın tuzağı” sözkonusudur!..

A ile B arasındaki “mücadele” devam ederken henüz daha ana rahminde olduğu için ortalıkta görülmeyen o ürünün -sentezin- yeni denge durumunun-sistem merkezini temsil eden sıfır noktasıdır ki, Allah’ın tuzağını temsil eden potansiyel “güç” olarak A ile B arasındaki mücadeleye etkide bulunan -Allah’ın görünmeyen eli rolünü oynayan- da odur işte!.

Peki, neden tuzak? Buradaki “tuzak”ın anlamı nedir?

A, daha fazla ürüne el koymak için üretim sürecini harekete geçirdikçe, hiç farkında olmadan-istemededen- diyalektik anlamda kendi sonunu da hazırlamış olmuyor mu; bu durumda, üretici güçleri geliştirme yönünde atılan her adımla birlikte ana karnındaki o bebek de büyüyecek ve sonunda -doğumla birlikte- A ‘nın egemen olduğu düzenin yanı sıra bir başka düzen daha ortaya çıkmış olacaktır. Ki bu da A ‘nın sonu demektir!..

Lenin bu diyalektiği, işçi sınıfı ideolojisi açısından ele alarak “burjuvazi, kendini asacak olan ipi fabrikada işçilere gene kendisi ürettirir” şeklinde

yorumluyordu! O tabi, bu arada -üretici güçler geliştikçe- işçi sınıfının kendisinin de kendi varlığında yok olma sürecinde olduğunu göremiyordu!.. Burjuvaların yok olduğu bir dünyada işçi sınıfının-en azından bir süre daha- halâ var olmaya devam edeceğini düşünüyordu!! Bilgi toplumunun, yada modern sınıfsız toplumun kapitalizmin bağrında geliştiğini, onun, burjuvazinin ve işçi sınıfının kendi varlıklarında yok olarak birlikte yaratmakta oldukları ana rahmindeki o bebek olduğunu göremiyordu!..

İşte, Enfal 30 Suresi'nde geçen „tuzağın“ anlamı budur.. A, hiç farkında olmadan-istemedi- üretim faaliyeti içindeki rolüne bağlı olarak Allah'ın eliyle kendi tuzağının da kurucusu olmuş olur! B'de tabi daha sonra bu oyuna iştirak ederek, A'nın kurduğu tuzağın ipini çekerken kendi ipini de çeker...”Oyun” biter, o ilahi tiyatrodaki perde kapanır!. Tabi A ve B için..Şimdi oyunun ikinci sahnesinde A B vardır artık sahnede!..

İşte, İbrahim ve Neml Surelerinde bahsi geçen, „varolan düzene karşı Allah katında oluşan düzenin“ anlamı da buradan gelir... “Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (bir karşılık) vardır“. (İbrahim Suresi, 46). „Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk“. (Neml Suresi, 50)

Ancak, burada dikkat edilmesi gereken bir nokta daha var:

Evet, son tahlilde, süreç kendini inkâr yönünde geliştiği için, varolanı muhafaza amacıyla yürütülen bütün o mücadelelere-kurulan kaba tuzaklara- rağmen sürecin nereye varacağı daha işin başında bellidir!. Yani, sonunda “Allah'ın tuzağı” galip gelecek, eskiden beri varolan kendi içinden bir “yeni” çıkaracaktır!. Ancak bu, B'nin “nasıl olsa “Allah benim yanımdadır, “zalimlerin tuzağı varsa Allah'ın da bir tuzağı vardır” diyerek, kendi temsil ettiği gücün sınırlarını hesap etmeden, sadece “Allah'a güvenip” “Allah Allah” diyerek ortaya atılmasını haklı kılmaz!!. Çünkü, bir ileri düzene geçişi temsil eden gerçek “güç” B'nin kendi nefsinden dolayı değil, onun kendi içindeki (“bir ben vardır bende benden içeri”) o öteki “ben”den dolayıdır. Ki bu da, bebeğin her aşamada ana rahminde ne oranda doğuma hazır hale gelmiş olmasıyla ilgilidir. Çünkü, Hak'ın gücü her aşamada onun gücüyle kendini hissettirir!..